

lede af, hvorledes Statshusholdningen i det kommende Aar vil se ud, at det ofte kun i ringe Grad afficerer af den Uoverensstemmelse, som Genbevillingerne fremkaldte paa Statsregnskabet. Man vil saaledes f. Eks. se paa dette sidste Statsregnskab, hvor der paa offentlige Arbejder tilsyneladende er en Difference af 6,800,000 Kr. mellem Bevilling og Regnskab, at Forholdet er dette, at paa Finansloven var der opført 9,220,000 Kr. til offentlige Arbejder, medens der faktisk er givet ud 9,464,000 Kr., altsaa saa nær som muligt netop det Beløb, som var anslaaet. — Det samme ærede Medlem vedbliver: Ja, men hvad vil ske, hvis man tænker sig, at hele det genbevilgede Beløb, som gaar op til mange Millioner Kroner, pludselig kom til Udgift alt sammen i Løbet af et enkelt Finansaar? Dertil er at sige, at det er overmaade usandsynligt, at dette vil ske, thi det lader sig ikke saaledes uden videre gøre at omforme hele Planen for Arbejdet. Man er ikke saa frit stillet i sine Dispositioner, at man pludselig kan gaa hen og sætte sine Arbejder op med mange Millioner. Men hvis det skete, hvis der kom en Minister for offentlige Arbejder, der sagde: Nu skal det hele knalde af paa en Gang, hvad vilde da ske? Der vilde ikke ske andet end, at saa maa Finansministeren skaffe disse Penge ekstra, eller hvis han ikke kan det, maa han gøre sin Kollega opmærksom paa, at Arbejderne maa afpasses efter Finansernes Ydeevne. — Endelig skal jeg i Anledning af en Bemærkning, som det ærede Medlem fremførte med Hensyn til et Detailspørgsmaal, oplyse dette. Han har paa Statsregnskabet fundet, at der til Dobbeltsporet mellem Roskilde og Korsør er opført et Beløb af 240,201 Kr. og 10 Øre, og ved Afholdelsen af denne Restudgift er der nøjagtig brugt netop det Beløb, som det oprindelig for Aaringer tilbage var anslaaet vilde medgaa til dette Anlæg. Saa spørger det ærede Medlem, hvor er det muligt, at noget Menneske kan være saa genial, at han kan vide Aaringer i Forvejen, at netop dette Beløb, endog med en Nøjagtighed af 10 Øre, vil dette Dobbeltspor koste. Sammenhængen er denne: Naar der udføres et større Anlæg for Statsbanerne, medfører dette, at Statsbanedriften i større eller mindre Grad har Udgifter eller lider et Tab, som skal erstattes. Da det imidlertid er ugørligt i Enkeltheder at opgøre et saadant Tab — det drejer sig om saadan noget som Slid paa Materiel og Værktøj, Erstatning for Tab ved Driftsforstyrrelser

og lignende, — er der indført den Praksis, at der godskrives Statsbanedriften en vis Procent af Anlægssummen, en Procent, som i Reglen er fastsat til $2\frac{1}{2}$. I det foreliggende Tilfælde var der imidlertid tilbage af den bevilgede Sum ikke $2\frac{1}{2}$, men kun godt og vel 2 pCt. Den Sum, som saaledes var bleven tilbage, er følgelig bleven skrevet Driften til gode, dermed har den maattet lade sig nøje og har ikke faaet mere. Saaledes er det gaaet til, at nøjagtig den bevilgede Sum er forbrugt og ikke en Øre mere eller mindre. Jeg skal, for at forebygge Misforstaaelse, tilføje, at der ikke vil af dette Beløb udbetales noget Honorar til nogen, der er ansat ved Statsbanerne. Indtægten kommer Driften til gode og opføres paa Finanslovens § 6.

Jeg tror saaledes hermed at have belyst den formelle Side ved dette Spørgsmaal, det rent regnskabsmæssige. Hvis det maatte findes, at der rimelig er Anledning til at bestræbe sig for at foretage nogen Ændringer i de Regler, som hidtil have været fulgte i saa Henseende, skal jeg selvfølgelig være særdeles villig til yderligere Forhandling om dette Emne med Finansudvalget.

Jeg gaar derefter over til den anden Side af Spørgsmaalet, Spørgsmalets reelle Side. Det, som det her drejer sig om, er, hvorvidt Administrationen har fremmet de offentlige Arbejder, hvortil der har været givet Bevilling, paa behørig og forsvarelig Maade. Det drejer sig om, hvorvidt de Beløb, som ikke ere komne til Udgift, ere blevene sparede derved, at Administrationen har undladt at foretage Arbejder i rette Tid og i et saadant Omfang, som det burde have været Tilfældet. Det er herom, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghøj) har talt. I det Foredrag, han holdt forleden Dag, og som allerede har været Genstand for Omtale af mine Kolleger, fandt han ogsaa Plads til at skænke Ministeriet for offentlige Arbejder en venlig Tanke. Han udtalte, at det, at der er givet saa meget mindre ud, end der er opført i Statsregnskabet som bevilget, er et Vidnesbyrd om det Sløseri, der finder Sted i Administrationen. Nogen Begrundelse heraf gav det ærede Medlem ikke. Han henholdt sig alene til det, at der er en regnskabsmæssig Forskel mellem de opførte Bevillinger og de virkelig afholdte Udgifter. Nu vil jeg ikke sige, at en saadan Anke fra det ærede Medlem i og for sig behøver at tages særlig højtidelig. Vi ere tilstrækkelig vant til, at han søger at erstatte det, som